

ת"פ 16678/12/18 - מדינת ישראל נגד קונסטנטין גמשלייטשילי, מיכאל כהן, תיק תק ניהול ואחזקה בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16678-12-18 מדינת ישראל נ' גמשלייטשילי ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. קונסטנטין גמשלייטשילי
2. מיכאל כהן
3. תיק תק ניהול ואחזקה בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד בלה פרנק דילר

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד מיטל אורשלם

הנאשם 1

גזר דין בעניין הנאשם 1

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על יסוד הודאתו במפורט בכתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**") בהמשך להליך של גישור ובמסגרת הסדר דיוני, בביצוע העבירות הבאות: 54 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**") ובעבירה על סעיף 117(ב)(6) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבביצוען הודה הנאשם, חברת תיק תק ניהול ואחזקה בע"מ ח"פ 515022598 (להלן: "**חברת תיק תק**") היא חברה בע"מ שהייתה רשומה כעוסק מורשה בענף הניקיון, השמירה וכוח האדם. בתקופה שבין מאי 2014 לנובמבר 2016 היה הנאשם בעל המניות הרשום בה, בין מאי 2014 ליולי 2017 היה רשום בה כדירקטור, ובתקופה שבין יוני 2015 לאפריל 2016 (להלן: "**התקופה הרלוונטית לכתב האישום**") היה מנהל פעיל בה. תפקידו של הנאשם בנאשמת כלל איתור לקוחות וקשר עמם, חתימה על חוזי עבודה, התנהלות מול מנהלי חשבונות וניהול שוטף של חברת תיק תק, והכל ביחד עם אחר ועל פי הנחיותיו.

3. על פי האישום, בתקופה הרלוונטית פעל הנאשם יחד עם אחר ובהתאם להנחיותיו, תוך שימוש בחברת תיק תק, לביצוע עבירות במסגרתה, כך שבמהלכה קיבלו הנאשמים, על פי הנחיות האחר, שלא כדין, 54 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם חברת "מ.ש.א.פ. אחזקות שירותי ניקיון", ע"מ 514381342 מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות לגביהן הוצאו המסמכים (להלן: "**החשבוניות הכוזבות**"). סך החשבוניות הכוזבות הוא ₪12,103,256 וסכום מס התשומות הגלום בהן הוא ₪1,758,471, כמפורט בנספח א לכתב האישום.

4. הנאשמים וחברת תיק תק ניכו את מס התשומות הגלום בחשבוניות הכוזבות בדוחות התקופתיים שהגישו למנהל מע"מ, ובכך ניכו מס תשומות שלא כדין ללא מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק והכינו, ניהלו או הרשו לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות כוזבות אחרות, הכל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

5. במסגרת הליך הגישור הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני כאמור לפיו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה והורשע, המאשימה הגבילה טיעוניה ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, והוסכם כי ההגנה תהיה חופשייה בטיעוניה. עוד צוין על ידי המאשימה בעת הצגת ההסדר כי בבסיס ההסכמה של המאשימה להסדר הטיעון ולהפחתת סכום העבירות בכתב האישום המתוקן עומדות בעיות ראייתיות ונסיבותיות האישיות של הנאשם, וכן היותו של איש קש אשר הופעל על ידי אחר.

תמצית טיעוני הצדדים

6. **בטיעוניה לעונש עתרה ב"כ המאשימה** כי אאמץ את הסדר הטיעון בין הצדדים, כשלטענתה מדובר בהסדר המשקף את חומרת העבירות מחד ומשקלל את נסיבותיו המיוחדות של המקרה מאידך. לטענתה, המאשימה עשתה כברת דרך לקראת הנאשם ועתירתה היא כי עמדתה העונשית תאומץ, כך שיגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי לשיקול בית המשפט. ב"כ המאשימה טענה כי ההסדר עולה בקנה אחד עם מתחמי הענישה הנהוגים בסוג זה של עבירות ומשקלל את הערכים המוגנים, הפנתה לסכום הנזק הממשי שנגרם לקופת המדינה מהמעשים, ולמדיניות הענישה המחמירה והבכורה הניתנת לשיקולי הרתעה בסוג זה של עבירות. עוד טענה שעמדת הפסיקה היא שאין להקל אף בעונשם של אנשי קש. ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם הפעיל את הנאשמת, אך פעל ביחד עם אחר ולא היה הדומיננטי בה, וכי בהנחיית אחר ביצע בה פעולות אקטיביות. עוד הדגישה כי אין המדובר במעידה חד-פעמית של הנאשם, אלא ב-54 עבירות, וכי מעשיו סייעו לספק פלטפורמה לניכוי מס תשומות שלא כדין, כשלטענתה המניע לביצוע העבירות לטענתה הוא בצע כסף. בנסיבות הנדונות, טענה למתחם ענישה שבין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בשיעור 5% עד 10% מסכום המחדל, מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט והתחייבות, הגם שלא הוסכם על התחייבות בהסדר הטיעון.

7. עמדת ב"כ המאשימה היא כאמור לגזירת 12 חודשי מאסר על הנאשם, תוך שציינה לחומרה שמחדל המס במקרה זה לא הוסר כך שלא תוקן הנזק הכלכלי שנגרם, והדגישה את חשיבות הסרת המחדלים בסוג זה של עבירות. לקולא ציינה את הודיית הנאשם וחיסכון הזמן השיפוטי על ידו, שיתוף הפעולה שלו לאורך ההליך, היעדר עבר פלילי, קשיים ראייתיים לא מבוטלים שהתגבשו לאחר הגשת כתב האישום, חלוף הזמן, העובדה שהנאשם הופעל על ידי אחר ובהתאם להנחיותיו ומעורבותו הקטנה יחסית בהשוואה למחולל הפשיעה, והפנתה לכך שההגנה תרחיב על אודות נסיבותיו האישיות והכלכליות, תוך שציינה כי יש לתת להן משקל מועט בסוג זה של עבירות. בנסיבות המתוארות, עתרה

ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה ולגזור עליו 12 חודשי מאסר. אשר לקנס, טענה ב"כ המאשימה כי על אף מצבו הכלכלי הקשה ולאור הנזק הכספי הכבד שגרם במעשיו, ראוי כי הנאשם יוכה בכיסו וקיימת חשיבות לכך שהחוטא לא יצא נשכר. בנסיבות אלה, עתרה כי הקנס יהיה ברף העליון של המתחם לו טענה וכי יוטל על הנאשם מאסר חלף קנס.

8. **ב"כ הנאשם טענה** כי הקשיים הראיתיים בתיק זה עלו לאחר שהחלה שמיעת הריאות בתיק, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות קטן, הוא אינו זה שתכנן את ביצועו ואינו עבריין שיטתי. בנוסף, הפנתה לכך שתקופת העבירות היא בת שלושה חודשים לכל היותר, כשאחרים, וביניהם הנאשם 2, כבר הודו והורשעו בביצוע אותן עבירות. בהקשר זה ציינה כי הנאשם 2 נטל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, ואף מעבר למיוחס לנאשם. עוד הדגישה כי הסכמת הצדדים היא שהנאשם היה **"איש קש במובן הכי בסיסי של העניין"**. בנסיבות אלה לטענתה הנאשם אף אינו זה אשר אמור היה להסיר את המחדלים. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, להשקפת הסנגורית, ראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לכל היותר, ואף לתקופה פחותה מ-9 חודשים.

9. אשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם הפנתה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, ואין נגדו תיקי מב"ד או תיקים נוספים פתוחים, וכן לחלוף הזמן מאז גילוי העבירה וטענה כי מקום בו משך המאסר מאפשר ריצוי בעבודות שירות, מן הראוי שזה יהיה העונש אשר יגזור. לטענתה ההליך המשפטי המתנהל מאז שנת 2018 מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם שירת שירות קרבי מלא בסדיר ומילואים עד אשר עבר תאונת דרכים קשה בשנת 2013 וכיום בעל נכות קבועה של 10%, והגישה מסמכים רפואיים (ענ/1). לדבריה, עד היום סובל הנאשם מסימפטומים של התאונה ויש לו פלטות ברגל. עוד הפנתה לכך שאביו של הנאשם נפטר לפני כחצי שנה והוא מתגורר כיום עם אמו וסובל מפסוריאזיס. הסנגורית הדגישה כי הנאשם הודה ונטל אחריות, טענה כי לא שלשל את סכומי כתב האישום לכיסו והוא נעדר נכסים. בנוסף, הפנתה לפסיקה וטענה שבסופו של יום ענישה היא אינדיבידואלית, ויש מקום לתת משקל לנסיבותיו האישיות תוך שהפנתה לדוח ועדת דורנר ולתיקון 133 לחוק העונשין. בנסיבות הכוללות של הנאשם, ובמצבו הבריאותי, ובשים לב לכך שלאור מגפת הקורונה הנאשם נמצא בחל"ת עתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לא ברף העליון, לצד קנס ומאסר על תנאי, תוך שביקשה שהקנס לא יעלה על ₪10,000 והסכימה שתיגזר התחייבות חלף קנס.

10. **הנאשם** מסר שהוא סובל מפסוריאזיס.

דיון והכרעה

11. כאמור, במקרה זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני במסגרתו הסכימו כי בכל הקשור לעונש המאסר לנאשם, תגביל המאשימה עתירתה לעונש של 12 חודשי מאסר לצד קנס ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

12. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: **"עניין מצגר"**) חזר בית המשפט

העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונו, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון. על פי הגישה הרווחת, גם מקום בו הסכימו הצדדים בהסדר טיעון על טווח ענישה, ובכלל זאת מקרה בו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מסוים בעוד שההגנה חופשיה בטיעונה, תיבחן סבירותו של ההסדר במבחן האיזון בהתאם לאמות מידה מקובלות המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין (**עניין מצגר**, פסקה 12 (30.4.2017)).

13. בע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מדינת ישראל** (28.5.2017) (להלן: "**עניין זעילה**") צוין שוב כי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה לגישת האיזון הראוי וכי הערכאה הדיונית מוסמכת ונדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם. בית המשפט אף הבהיר את ההבחנה בין טווח ענישה, המשקף את כוח המיקוח של הצדדים לבין מתחם ענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט. **בעניין זעילה** דחה בית המשפט את הטענה לפיה שגה בית המשפט המחוזי משקבע מתחם ענישה שתקרתו גבוהה מהעונש שהוסכם שהמדינה רשאית לטעון לו, וציין כי קבלת הטענה מסוג זה משמעה שלילת שיקול הדעת של בית המשפט, והיא מנוגדת להלכה הפסוקה. ראו עוד ע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (8.8.2018), וע"פ 1548/18 **תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (23.11.2018).

14. בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נ' מדינת ישראל** (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "**קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח**". על בית המשפט לקבוע את המתחם "**בצורה "רכה"**", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר.

15. בראי המפורט, ייבחן עניינו של הנאשם ועונשו יקבע גם בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים, והנסיבות כולן.

16. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. כידוע, עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס, ובאות להגן על ערכים בסיסיים וחשובים למרקם החברתי במדינה. מביצוען של העבירות נפגע ערך השוויון והאמון, ופעמים רבות יש בהן כדי לגרום לנזק ממשי לקופה הציבורית, ובכך לכל אחד ואחת מאזרחיה, ובפרט לציבור הנשען על השירותים הציבוריים. בביצוע העבירות יש

אף כדי להביא לשיבוש הפעולה התקינה של מנגנון המסים. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה, וקיים פיתוי גדול לבצען.

17. מידת הפגיעה בערכים המוגנים מתעצמת מקום בו המדובר בעבירה של הפצה או שימוש בחשבוניות כוזבות. ההוצאה והשימוש בחשבוניות כוזבות הוגדרו לא אחת כ"מכת מדינה" שיש להילחם בה מלחמת חורמה וכ"אבי אבות הטומאה" ואף נקבע כי המדובר "בנגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת" (עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א (24.4.2017) (להלן: "עניין משהראוי- בית משפט המחוזי").

18. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון, תוך התייחסות לכלל העבירות כאירוע כפי התייחסות הצדדים, עולה מידת פגיעה ממשית בערכים המוגנים בעבירות ממעשי הנאשם בשים לב לסוג העבירות שבוצעו, וסכום המס הגבוה שנגרע מהקופה הציבורית כתוצאה מביצוען, בסך 1,758,471 ₪. זאת אף לאחר מתן משקל לכך שהגם שהיה בעל מניות, שימש כמנהלה של חברת תיק תק ותפקידו כלל פעילות אקטיבית לאיתור לקוחות וקשר עימם, חתימה על חוזי עבודה, התנהלות מול מנהלי החשבונות וניהול שוטף של הנאשמת, הנאשם היה בפועל "איש קש", פעל על פי הנחיותיו של אחר, לא היה הגורם הדומיננטי בחברה ובביצוע העבירות וביצען על פני תקופה קצרה יחסית בת 3 חודשים בלבד. בנוסף, מבלי להתעלם מכך שגם נאשם 2 הורשע בביצוע העבירות הנדונות ואף עבירות נוספות במסגרת חברת תיק תק, ובסכום גבוה מזה בו הורשע הנאשם. לנסיבות המתוארות, ובכללן להיותו של הנאשם איש קש יינתן משקל מתאים לקולא בעת קביעת מתחם הענישה, אך באופן מתון, ובשים לב לענישה הנוהגת ובכללה ענישת "אנשי קש" במקרים דומים כפי שתפורט להלן.

19. מדיניות הענישה בגין ביצוע עבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בעבירות המערבות הוצאה ושימוש בחשבוניות כוזבות, ובדרך כלל מתחמי הענישה בגין עבירות אלה ובהיקפים ממשיים הדומים לאלה שבעניינו כוללים בתחתיתם עונשי מאסר ממשיים לריצוי מאחורי סורג וברית, והעונש שנגזר על הנאשמים הוא עונש מאסר ממשי, תוך שבתי המשפט מדגישים את חומרת העבירות, חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, ובכורתו של האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות (ראו והשוו לשם הדוגמא: רע"פ 6779/19 מפארג'ה נ' מדינת ישראל (27.10.2019), רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018) (להלן: "עניין יצחקי"), ראו גם רע"פ 5253/17 אבו סרייה נ' מדינת ישראל (16.4.2018) שם דובר בניכוי מס תשומות ללא מסמך, ולא על בסיס חשבוניות כוזבות).

20. האמור נכון גם כאשר דובר בעונשו של מי ששימש כאיש קש בלבד, למעט במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו לשם הדוגמא ת"פ (ת"א) 55634-12-18 מדינת ישראל נ' אריק כהן (23.9.2019) (להלן: "עניין אריק כהן"), ות"פ (ת"א) 22307-01-19 מדינת ישראל נ' פלץ (28.10.2020) (להלן: "עניין פלץ"), והנימוקים לענישה שם). בפסיקה נקבע לא אחת שעצם היותו של אדם איש קש אינו מקנה הנחה מפליגה בענישה, בדמות ענישה שאינה כוללת מאסר ממשי מאחורי סורג וברית, נוכח חומרת העבירות, הנזק הניכר מביצוען והיסוד הנפשי לצד העבירה. בתי המשפט שבו והבהירו כי קיימת חשיבות לענישה מרתיעה גם כנגד מבצעי עבירות המערבות חשבוניות כוזבות במדרג הנמוך, וללא ההרתעה הנדרשת, מה ימנע מאותם אנשים להתפתות ותמורת כסף קל לבצע את העבירות, ואף להירשם כבעלי חברות

לשם ביצוע העבירות. כדברי בית המשפט העליון ברע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל (9.2.2009) "אדם המאפשר במודע כי יעשה בו שימוש כ"איש קש", היינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תפנה האצבע המאשימה מה לו כי ילין על "שתוכניתו התגשמה" וכן עפ"ג (ת"א) 51807-12-15 רשות המסים - מע"מ היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נ' לטין (9.3.2016). ראו לשם הדוגמא:

· ת"פ (שלום ת"א) 9097-10-16 מס קניה מע"מ ת"א נ' נמירובסקי (12.06.2017) שם הודה הנאשם בניכוי מס תשומות שלא כדין ללא אסמכתאות בסך של 1,233,384 ₪, בכך שלא ניהל פנקסי חשבונות, והוציא חשבוניות כוזבות שסכום המס הנובע מהן 249,600 ₪. מתחם עונש המאסר נקבע בין 14 ובין 36 חודשים. על הנאשם נגזרו 17 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. בערעור, ע"פ 17327-07-17 (ת"א) נמירובסקי נ' מדינת ישראל (24.1.2018), לא מצא בית המשפט המחוזי להתערב בעונש המאסר אשר הושת, אך מצא להקל בקנס נוכח מצבו הכלכלי הקשה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך מתן משקל נוסף לטענה לפיה הנאשם לא נהנה מפירות מעשיו. באותו מקרה עלתה הטענה לפיה שימש הנאשם כ'קוף' או איש קש עבור אחרים.

· ת"פ (שלום ת"א) 13528-09-15 מע"מ ת"א 1,2 נ' משהראוי (21.12.2016) (להלן: "עניין משהראוי"), שם נדון הנאשם אשר הודה והורשע בכך שפעל לניכוי מס תשומות בסך של 1,998,950 ₪ על בסיס חשבוניות כוזבות לצד ניהול פנקסים כוזבים. באותו מקרה נגזרו על הנאשם, אשר היה בגיר צעיר בעת ביצוען של חלק מן העבירות, 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור, הקל בית המשפט המחוזי בעונש והעמידו על 15 חודשי מאסר נוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע חלקן של העבירות, תוך ששב וציין את חומרתן של העבירות (ראו עניין משהראוי- בית משפט המחוזי שהוזכר לעיל).

· ת"פ (שלום ת"א) 62426-07-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' חליל, הקשור לעניין משהראוי, שם הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בניכוי והפצה של חשבוניות כוזבות בסך מס כולל של 2,132,353 ₪. המדובר בנאשם אשר טען כי שימש כאיש קש, ואשר עבר הליך שיקומי הקשור להתמכרותו לסמים. מתחם עונש המאסר נקבע בין 12 ל- 30 חודשים, על הנאשם נגזר עונש של 15 חודשי מאסר לצד קנס, מאסר על תנאי, והתחייבות, בין היתר, לאור העונש אשר נגזר על משהראוי בתיק הקשור.

· ראו גם : רע"פ 4497/20 אביבי נ' מדינת ישראל (5.7.2020), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש ביחס לעונש בן 16 חודשי מאסר אשר נגזר עליו, לצד ענישה נלווית, בגין ניכוי מס תשומות שלא כדין והוצאת 77 חשבוניות פיקטיביות במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס בסך של מעל 1.5 מיליון ₪. מתחם הענישה נקבע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. טענת המבקש כי יש להקל בעונשו בשל היותו איש קש נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי בערעור. בהחלטת בית המשפט העליון מפי כב' השופט קרא צוין כי לא הוכח שהנאשם היה איש קש, וכי גם מביצוע העבירות שעניין הוצאת חשבוניות פיקטיביות גרף הנאשם עמלה כספית.

21. כלל המפורט לעיל מלמד כי בנסיבות המקרה דנן, ומבלי להתעלם מהיות הנאשם איש קש והגורם הפחות דומיננטי בביצוע העבירות אשר פעל על פי הנחיות אחר, בשים לב להיקף העבירות, עיקרון ההלימה מחייב העמדת תחתית מתחם הענישה על תקופת מאסר ממשית לריצוי מאחורי סורג וברית, ועמדת המאשימה לפיה במקרה דנן יש להעמיד את תחתית מתחם הענישה על 10 חודשי מאסר בפועל ראוייה ואף מקלה מעט, ואני מוצאת לאמצה.

עוד אבהיר כי אם לא היה חלקו של הנאשם בביצוע העבירות כזה של איש קש, היה נכון לקבוע את תחתית מתחם הענישה ברף גבוה יותר. תקרת המתחם תקבע על 24 חודשי מאסר בפועל כעתירת המאשימה.

22. אשר לקביעת **עונשו הקונקרטי של הנאשם**, לא מתקיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם על פי תיקון 113 לחוק העונשין. הנאשם יליד שנת 1984, ונעדר עבר פלילי, אביו נפטר לאחרונה והוא מתגורר אצל אמו, כיום הוא בחופשה ללא תשלום ואין לו נכסים. הנאשם שירת שירות קרבי בצה"ל גם במילואים עד אשר עבר תאונת דרכים קשה בשנת 2013 כעולה מהמסמכים הרפואיים **ענ/1**, הוא מתמודד עם השלכותיה עד היום, ונקבעו בעניינו 10% נכות בעקבותיה. בנוסף, הנאשם סובל מפסוריאזיס. מאז ביצוע העבירות חלפו כ-5-6 שנים, ולטענת ההגנה אין כנגדו תקים פתוחים נוספים. כל אלה ישקלו על ידי לקולא בעת קביעת עונשו של הנאשם, בשים לב לכך שהענישה היא לעולם אינדיווידואלית, אך מבלי להתעלם מכך שעל פי ההלכה, בסוג זה של עבירות יש ליתן לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה בכורה על פני נסיבות אישיות. ראו בהקשר זה מפי בית המשפט העליון **בעניין יצחקי**:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל (וראו: רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.8.2009); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018))."

23. הנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום, מעשה שחשיבותו לקולא נודעת בסוג זה של עבירות, משהוא מבטא חרטה ונטילת אחריות אמיתית (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (25.10.2015)). אמנם נכון כי כשבאיש קש עסקינן, קיים קושי מובן עבורו להסיר את המחדלים משלא הוא זה אשר קיבל את כספי המס שנגזלו מהקופה הציבורית לידי, ובדרך כלל המדובר במי שאינו בעל אמצעים או נכסים. יחד עם זאת, באופן רגיל, בסוג זה של עבירות ועל פי הפסיקה, אי הסרת המחדלים ותיקון הנזק מקשה עד מאוד את קביעת עונשו של נאשם בתחתית מתחם הענישה.

24. למרות האמור, במקרה דנן, בשים לב לכך שהצדדים הגיעו להסדר הטיעון הדיוני במהלך ניהול ההוכחות ובין היתר לאור **"קשיים ראיתיים לא מבוטלים"** כדברי התובעת, אשר אף הביאו לתיקון כתב האישום, יש מקום ליתן משמעות רבה מהרגיל להודיית הנאשם, חיסכון הזמן השיפוטי ונטילת האחריות על ידו כמו גם לשיתוף הפעולה שלו לאורך ההליך כפי שציננה התובעת. בנסיבות אלה ובאופן חריג יועמד עונשו של הנאשם על הרף התחתון של מתחם הענישה אשר נקבע אף מבלי שהסיר את המחדלים (ראו **עניין אסולין** ביחס לחשיבות השיקולים שבבסיס הסדר הטיעון בעת קביעת העונש ביחס למתחם העונש ההולם).

25. יחד עם זאת, אינני מוצאת כי נכון יהיה להפחית מעונש זה או לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי.

בעבודות שירות כעתירת ההגנה, גם לאחר שקילת הנסיבות כולן, בשים לב לחשיבות הכלל לפיו כאמור רק במקרים חריגים ייגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בסוג זה של עבירות בהיקף ממשי גם כשעסקין באיש קש, כשקיימת חשיבות משיקולי אינטרס ציבורי והרתעה לוודא שהחריג לא יהפוך לכלל. אבהיר כי הנסיבות הייחודיות והחריגות שהיו קיימות **בעניינם של פלץ ואריק כהן** אינן מתקיימות בענייניו, וגם העונש לו עתרה המאשימה באותם מקרים נמוך מזה לו עתרה כאן.

26. אשר לעונש הקנס, נקבע לא אחת כי בסוג זה של עבירות הקנס הוא ממין העבירה, ומכאן אף החשיבות שבהטלתו. מובן כי יש להכות בכיסו של מי שמבצע עבירות מהסוג הנדון המבוצעות באופן רגיל ממניע כלכלי גם על ידי אנשי קש, וגם אם הם לא אלה אשר גרפו את כספי הגזל לכיסם, וזאת על מנת ללמד שאין אף רווח כספי לצד ביצוע העבירה. בעת קביעת שיעור הקנס יש לתת את הדעת גם למצבו הכלכלי של הנאשם שנמצא כיום כאמור בחל"ת ומתגורר בבית אמו. לאחר שקילת כלל הנסיבות מתחם הקנס יקבע באופן מתון (אף בשים לב לעונש המאסר שייגזר על הנאשם) בין 20,000 ₪ ו- 60,000 ₪, ועל הנאשם ייגזר קנס בתחתית המתחם לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

27. סוף דבר, בראי כלל הנסיבות המפורטות לעיל והשיקולים לקולא אשר פורטו, מצאתי במקרה מיוחד זה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה חרף אי תיקון הנזק הכספי שגרם הנאשם במעשיו, ואני גוזרת עליו את העונשים כדלקמן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 20,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 2.5.2021. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ה. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 30,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, במעמד הצדדים.